

יזכור

חיים בייסקי ז"ל

נפל ביום ז' בחשוון תשל"ד (2.11.1973)

חיים, בן ברוריה וישראל-דוב, נולד ביום א' בטבת תש"י (21.12.1949) בתל-אביב. בהיותו ילד עברה המשפחה להתגורר בגבעתיים, שם השלים את חוק לימודיו היסודיים והתיכוניים. לגבי הוריו, פליטי השואה, אשר שכלו את כל קרוביהם באירופה, נודעה חשיבות גדולה לטיפול הקן המשפחתי החם, המבוסס על יסודות המסורת. לפיכך ספג חיים את תרבות עמו על כל ענפיה ושלוחותיה, ולא מכורח - שכן מילדות התעניין מאוד בתחומי ההומניסטיקה, הרבה לקרוא וברבות השנים אף בחר לו מסלול לימודים התואם את נטיותיו אלה הטבעיות.

חיים גויס לצה"ל בראשית פברואר 1968 והתנדב לחיל הצנחנים. הוא השלים קורס צניחה, קורס מ"כים וקורס קצינים. יחד עם חבריו ליחידה השתתף במארבים, במרדפים אחר מחבלים ובפעולות קומנדו נועזות. אם כי לא חסך מאמצים כדי לבצע בהצלחה את האימונים המפרכים, שנדרשו ממנו ביחידת הצנחנים, הרי לא היה לוחם בטבעו, ואת מקומו המתאים יותר מצא כמדריך בבית הספר לקצינים. משם כתב פעם: "לאחר 14 חודשים חשובים בחיי, החל פרק של אינטלקטואליזציה, או הבה נקרא לו - ליטוש המוח לאחר ליטוש הגוף והאישיות... כאן אתה נמצא במבחן מתמיד מול עיניהם של צוערים ביקורתיים. אתה צריך לרוץ הכי מהר, לקלוע הכי טוב ולחשוב הכי עמוק. שוב נאבקתי על עקרונות דרכי חינוך והדרכה... "הפגישה עם צוערים, עם מפקדים ועם מכלול היחסים שבין אנשים שונים שנזדמנו יחדיו, הולידה וגיבשה בלב חיים את ההחלטה, שהמקצוע שיבחר לעתיד יהיה הפסיכולוגיה. לקראת סיום שירותו הסדיר, הזדמן לחיים תפקיד הדרכה בפנימייה הצבאית. בד בבד החל את לימודי הפסיכולוגיה והפילוסופיה באוניברסיטת תל-אביב, ועם זאת עסק בעבודה מעשית, כגון מחקרי דעת הקהל וטיפול בנכי צה"ל. תקופה זו בחייו, שהייתה עשירה בעיסוקים ומלאת סיפוק, זכתה גם להערכה מצד אלה שבא אתם במגע; קשריו של חיים עם חניכיו בפנימייה התהדקו מעבר ליחסים הפורמליים המקובלים.

לאחר שהשתחרר מהשירות הסדיר המשיכו חניכיו לשעבר לבקר אצלו בביתו ולהתכתב עמו. גם בחוג לפסיכולוגיה השתלב חיים יפה והצטיין בלימודיו. כתבה עליו מרכזת המגמה הקלינית: "חיים... בעל אינטליגנציה בלתי רגילה ואדם חם. הרגשנו כי נועד להיות פסיכולוג מצטיין..." לחיים היו תכונות ברורות מאוד לשנת תשל"ד.

הוא התקבל ללימודי התואר השני בפסיכולוגיה קלינית, הצטרף לצוות העובדים ביחידה הניורופסיכולוגית, שהוקמה ע"י אוניברסיטת תל-אביב - בעקבות המלצה חמה של מרציו בחוג, וחשוב מכל - לאביב הבא קבע חיים את מועד נישואיו עם חברתו משנים, אלא שכל תכניותיו אלה נקטעו באיבן. כאשר פרצה מלחמת יום הכיפורים לא נקרא חיים להתייצב, מאחר שבשירות המילואים האחרון עבר קורס קציני תצפית קדמיים ועדיין לא שובץ ביחידה. הוא לא חיכה לצו הקריאה, הגיע בכוחות עמו וצורף ליחידה של חיל התותחנים. בקרב שהתחולל ב"חוה הסינית", נפצע חיים פצעים אנושים, בהיותו בזחל"ם הפיקוד של סיירת שקד. הוא הועבר לבית החולים "בלינסון", ובמשך שבועיים לחמו שם הרופאים על חייו, אך לשווא. ביום ז' בחשוון תשל"ד (21.11.1973), מת חיים מפצעיו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בקרית שאול. השאיר אחריו אב, אם ואח.

במכתב תנחומים למשפחה כתב שר הביטחון דאז משה דיין: "חיים הוגדר על ידי מפקידו כקצין בעל ידע רב, בעל כושר מנהיגות ויכולת השפעה רבה על פקודיו. אהוב היה על הכל. היא זכרו ברוך".